

Följ med på flottfärd

Vi vill inbjuda er till att följa med på en flottfärd ut på öppet hav. Vilka är då vi? Jo, vi är de unga i kyrkorna. Vi känner inte varandra så väl, men vi vill lära känna varandra bättre. Vi är inte så säkra på vart vi skall åka, men vi inser att vi måste åka. Vi har hört talas om landet Ekumenika på andra sidan havet.

Vi inser att vi inte kan vara kvar där vi är på stranden. Det känns så konstigt att vara kvar där vi är nu. Uppdelade i olika förbund – trots att vi är ett i Kristus. Men samtidigt verkar det inte vara så många som bryr sig. Vi är ett – i alla fall så länge alla tycker som jag.

Vilka är då vi? Vi kommer från några olika familjer, men familjen betyder olika mycket för oss. Svenska Lutte Lutheran har sin salte lite mer evangeliske brorsa med sig, Salte.

Sedan finns där Bappe Baptist, Mette Metodist och Misse Mission. Dom är alltid bästisar. Hittar på en massa kul tillsammans och har en massa interna skämt. De säger att de bara är kompisar men det ryktas att de är kära i varandra. De skall tydligen förlova sig till sommaren. Undrar vad deras föräldrar säger. Misse Missions mamma och pappas har snackat mycket den senaste tiden med Svenska Luttens föräldrar. Fast vem bryr sig egentligen?

Fröken Frälsis från familjen fri från fördomar och frifräsare förgyllde de församlade familjerna.

Syrran Syrian kom ensam från sin familj. Hon är stabil. När man snackar gemenskap och att lära känna varandra känner alla att hon spelar i en egen division. Alltså, vem var med på 400-talet av oss? Känns stabilt att ha storasyrran Syrian med på flotten.

Bill och Bull, eller Kriss och Credo, som de flesta känner igen som namn, var också med. Kul för dom.

Några var inte med på stranden. Svenske Alle från Jönköping, Evangeliske frifrasse från Örebro, och Peppe pingst från Flempan. Undrar hur de skall hinna fram i tid till vår avfärd? Det var tråkigt att inte dom är med nu när vi skall leka med varandra.

En familj hade helt missat släkträffen, kusin katolik, typiskt – su(c)k

Det tog ganska lång tid innan vi lämnade stranden. Vi diskuterade hur stor farkost vi egentligen behöver. Någon undrade om det inte vore enklare att låna mamma och pappas båt, eller i alla fall få sitta i deras jolle. Men vi konstaterade att det var klart fegare och tråkigare. Vi behöver en egen båt.

Bull med sin lutherske salte broder, Salte, var beredda att simma rakt ut på havet utan båt, eller gå. Kunde Jesus gå på vattnet - utan att egentligen behöva - måste vi väl kunna det när vi behöver! Misse Mission inflikade snusförnuftigt – eller SMUförnuftigt - som vanligt att, visserligen gick Jesus på vattnet, men oftast åkte han båt. Vi har byggt en båt här med Bappe batist och Matte metodist, men den läcker visst något och är bara byggd för tre. Vi behöver alltså fortfarande en farkost.

Fröken Frälsis funderade fritt finns finansiering för Finlandsfärja.

Till slut tog den Europeiske presidenten till orda. Nu måste ni komma tills skott. Det landet Ekumenika som ni suktar efter och som jag kommer ifrån ligger på andra sidan vattnet. Enda möjligheten att komma till landet Ekumenika är över havet.

OK, vi bygger en flotte sa till slut det samlade gänget. Men den får inte vara för stor. Det är onödigt att lägga massa tid på byggandet. Bappe Baptist sa frimodigt:

- Om vi sliter av oss kläderna och inte släpar med oss en massa dogmatiskt bråte så behövs inte så stor farkost.

- Lätt för dig att säga, muttrade Svenske Lutte Lutheran.

Till slut fick man ihop en flotte och gav sig iväg, men beslutade att första anhalten skulle vara vid moderskeppet – inte för att docka – utan för att låna verktyg och bränsle till den stulne utombordaren och gisslan Elaine.

Hur slutar inte historien, men inget mer står skrivet.

Färden mot landet Ekumenika har precis börjat.